

«تقریباً هیچ» حاصل طراحی دقیق آمریکاست

اندیشکده بروکینگز تصریح کرد: افزایش شکایت‌های تهران نشان‌دهنده این است که توافق امضا شده در جولای ۲۰۱۵ دقیقاً همان کاری را می‌کند که هدف طرف آمریکایی بوده است و این ما را خوشحال می‌کند.

اندیشکده بروکینگز تصریح کرد: افزایش شکایت‌های تهران نشان‌دهنده این است که توافق امضا شده در جولای ۲۰۱۵ دقیقاً همان کاری را می‌کند که هدف طرف آمریکایی بوده است و این ما را خوشحال می‌کند.

اندیشکده آمریکایی بروکینگز در گزارشی به قلم «سوزان مالونی» مدیر مرکز سیاست خاورمیانه سابان در اندیشکده راهبردی بروکینگز آمریکا با عنوان «آیا گره توافق هسته‌ای ایران باز شده است؟ دوباره فکر کنید» به نارضایتی طرف ایرانی از توافق هسته‌ای پرداخت و نوشت: افزایش شکایت‌های تهران نشان‌دهنده این است که توافق امضا شده در جولای ۲۰۱۵ دقیقاً همان کاری را می‌کند که هدف طرف آمریکایی بوده است و این ما را خوشحال می‌کند.

سوزان مالونی در این گزارش نوشت: «کمتر از یک سال از امضای توافق هسته‌ای ایران با دیگر قدرت‌های جهانی می‌گذرد، اما شرایط مطرح شده در توافق برای بار دیگر زیر سؤال رفته‌اند و باید پرسید آیا چرخ‌های توافق هسته‌ای در رفته‌اند. در واشنگتن، جمهوری خواهان شروع به اتهام‌زنی به باراک اوباما رئیس‌جمهور آمریکا کرده‌اند و اعلام داشته‌اند که اوباما به عمد کنگره را فریفته تا به توافق با ایران برسد. در تهران هم به دلیل باقی ماندن سایه تحریم‌های آمریکایی، رهبران ایران ایالات متحده را به جرم برآورده نکردن تعهدات در توافق متهم می‌کنند. در نتیجه، به نظر می‌رسد که توافق در شرایط خطرناکی قرار گرفته است و بیشتر تقصیرها هم به گردن دولت اوباما است.»

به گزارش جام نیوز، سوزان مالونی در ادامه نوشت: نارضایتی ایران وضعیت دیپلماتیک ناخوشایندی برای واشنگتن رقم زده است، اما این‌طور نباید تفسیر شود که توافق در حال نابودی است. در عوض، هجمه شکایت‌های تهران نشان‌دهنده این است که توافق امضا شده در جولای ۲۰۱۵ دقیقاً همان کاری را می‌کند که هدف آمریکا بوده است و این ما را خوشحال می‌کند.

اوضاع برای آمریکایی‌ها مطلوب است

اندیشکده بروکینگز در ادامه افزود: اوضاع در تهران اما جدی‌تر از این حرف‌هاست. نارضایتی برخی ایرانی‌ها می‌تواند تنگناهای دیپلماتیک جدی برای واشنگتن ایجاد کند. وضعیت اما آن‌قدر بد نیست که سخن از فروپاشی توافق زده شود، بلکه برعکس، صدای انتقادهایی که از سوی برخی جناح‌های سیاسی در تهران به گوش می‌رسد، نشان می‌دهد توافق دقیقاً در همان مسیری است که قرار بوده باشد و آمریکایی‌ها خواهان آن بوده‌اند.

این مقام ارشد اندیشکده راهبردی بروکینگز با تأکید بر مقابله با شکایت‌های ایران گفت: «واشنگتن باید در مقابل گلايه‌های رو به رشد ایرانی‌ها در پس‌برجام برای کسب تخفیف‌های بیشتر ایستادگی کند. به عبارت دیگر، اگر ایران به دنبال بهبود اقتصاد است، این کشور باید سیاست‌های خود را عوض کند و به اصلاح سیاسی، اقتصادی و سیاست خارجی دست بزند. این تعجب‌آور نیست که ایرانی‌ها به دنبال بازسازی سریع اقتصادشان باشند و آنها همین کار را با به راه انداختن کمپینی برای پایان دادن به تحریم‌های اضافه آمریکایی‌ها شروع کرده‌اند. ولی الله سیف، رئیس بانک مرکزی ایران در ماه آوریل، در سفری که به واشنگتن داشت، با زیر سؤال بردن نتایج برنامه جامع اقدام مشترک، برجام، گفت که ایران از رفع تحریم‌ها «تقریباً هیچ» چیز به دست نیاورده است. محمدجواد ظریف، وزیر خارجه میانه‌روی ایران هم گفته بود «ایالات متحده باید کارهای بسیار بیشتری انجام دهد» و افزوده بود «اگر یکی از طرفین توافق اقدامات قانع‌کننده‌ای در مسیر توافق انجام ندهد، توافق در معرض شکست قرار خواهد گرفت.»

فهرست اقدامات مسئله‌ساز آمریکا شامل این موارد می‌شود: «تلاش برای محدودسازی سفر خارجی‌ها به ایران، که این کشور را در مسیر بازسازی اقتصادی‌اش با بحران مواجه می‌کند و نیز رأی دادگاهی در آمریکا به مصادره ۲ میلیارد دلار از اموال ایران در این کشور. حسن روحانی، رئیس‌جمهور ایران، این اقدام آمریکا را یک «دزدی قبیح» و نشانه‌ای از تداوم عداوت آمریکایی‌ها در

قبال ایران دانسته است.»

بروکینگز افزود: «مقامات ایرانی بارها از توافق شکایت کردند و آن را بی‌نتیجه خواندند، در همین سو ولی‌الله سیف رئیس بانک مرکزی این کشور توافق را بدون هیچ دستاوردی اعلام داشت. محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه ایران نیز اعلام داشته است که ایالات متحده باید اقدامات بیشتری در راه توافق انجام دهد و هشدار داده است که اگر یک طرف برجام را اجرا نکند، توافق رو به نابودی خواهد رفت. رهبر عالی ایران، آیت‌الله علی خامنه‌ای نیز اعلام داشتند که آمریکایی‌ها روی کاغذ تحریم‌های بانکی ایران را برداشته‌اند اما در عمل با ایجاد ایران‌هراسی از انجام تجارت با ایران جلوگیری کرده‌اند. یکی دیگر از اتهاماتی که به آمریکا وارد شده است، اعلام سیاست ویزای ایالات متحده است که محدودیت‌های زیادی در بازگشت ایران به اقتصاد جهانی ایجاد خواهد کرد. در نهایت هم غرامت 2 میلیارد دلاری از ایران منجر به بلند شدن فریاد دزد دزد ایرانی‌ها شده است.»

ایران باید امتیازات بیشتری بدهد

سوزان مالونی در پایان می‌نویسد: «توافق هسته‌ای ایران و غرب خوب کار می‌کند: ورود دوباره ایران به اقتصاد جهانی، به بحث‌های داخلی در این کشور دامن زده و مطالبات عمومی را افزایش داده است. این واقعاً خوب است، اما برای آنکه بهتر هم بشود و ایران به اهداف بیشتر خود دست پیدا کند باید پا را فراتر گذاشته و باید امتیازات بیشتری را بدهد.»

در واقع گزارش اندیشکده بروکینگز موید این مطلب است که هدف و آرمان اصلی طرف آمریکایی از برجام کشاندن پای ایران به مذاکراتی در حوزه‌های دیگر مثل موشکی و حمایت از جنبش‌های استکبارستیز در منطقه است.

روح برجام!

اوباما در کنفرانس خبری نشست امنیت هسته‌ای در واشنگتن که در فروردین ماه سال جاری برگزار شد به‌طور شفاف تصریح کرد: در توافقی مانند این (برجام)، اولویت اول من... نگرانی اول من... این بود مطمئن شوم که ما برنامه هسته‌ای آنها را متوقف کنیم و اینکه مواد (هسته‌ای) که آن موقع داشتند و به آنها زمان گریز کوتاه می‌داد، انتقال داده شوند. این اتفاق افتاده است. و من همیشه گفته‌ام که نمی‌توانم قول بدهم که ایران از فرصت فراهم شده در این رهگذر برای ورود مجدد به جامعه بین‌الملل استفاده کند. ایران تاکنون متن توافق را رعایت کرده است، اما روح توافق، مستلزم این است که ایران به جامعه جهانی و شرکت‌ها سیگنال‌هایی بفرستد مبنی بر اینکه اقدام به انجام طیفی از اقدامات تحریک‌آمیزی که شرکت‌ها را هراسان می‌کند، نخواهد کرد.»

اوباما در ادامه گفت: «وقتی آنها موشک بالیستیک با شعارهایی برای نابودی اسرائیل شلیک می‌کنند، این شرکت‌ها را مشوش می‌کند. برخی خطرهای ژئوپولیتیک وجود دارند که وقتی آنها (شرکت‌ها) می‌بینند این اتفاق دارد می‌افتد، تشدید می‌شوند. اگر ایران به ارسال موشک به حزب‌الله ادامه بدهد، این کار شرکت‌ها را مضطرب می‌کند.»

صحبتهای اوباما این فرضیه را که آمریکا هیچ اراده‌ای برای رفع تحریم‌ها و عملی ساختن تعهدات مندرج در برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) از سوی خود ندارد را تأیید و از مرحله فرضیه بودن به نظریه سوق داد چرا که رئیس‌جمهور آمریکا به عنوان بازیگر اصلی در بحث هسته‌ای ایران و غرب و همچنین سیاست‌گذار اصلی غرب در قبال ایران رسماً از ایران انتظار تغییر رفتار را دارد؛ تغییر رفتاری که پیشبرد منافع آمریکا در منطقه و همچنین امن شدن رژیم منحوس صهیونیستی را در پی خواهد داشت.

گفتنی است اوباما پیش از این نیز در سخنرانی خود در مجمع عمومی سازمان ملل مدعی شده بود که «سردادن مرگ بر آمریکا شغل ایجاد نمی‌کند و برای ایران امنیت بیشتری به همراه نمی‌آورد. اگر ایران مسیر دیگری را انتخاب کند این برای منطقه، مردم ایران و جهان بهتر خواهد بود.»

جان کری، وزیر خارجه آمریکا نیز سال گذشته عین این جملات را تکرار کرده بود. خبرنگار بی‌بی‌سی از کری می‌پرسد بسیاری منتظرند ببیند که توافق هسته‌ای به بهبود روابط تهران و واشنگتن در دیگر حوزه‌ها کمک می‌کند یا نه. آیا امیدوار هستید که تغییری بنیادین در نوع نگاه ایران و آمریکا به هم ایجاد شود؟ کری در پاسخ می‌گوید: «فکر می‌کنم همه می‌توانند با تغییر لحن و کم کردن از شعارها شروع کنند. اول از همه شعار مرگ بر آمریکا و مرگ بر اسرائیل.»

تحریم دلاری

مانع مبادلات غیردلاری شده

به گزارش فارس، «ولی‌الله سیف» رئیس بانک مرکزی ایران نیز، در مصاحبه‌ای جدید با روزنامه «گاردین» به انتقاد از عدم پایبندی آمریکا و اروپا به تعهداتشان تحت «برجام» پرداخته است.

به نوشته گاردین، سیف در این مصاحبه عنوان کرده که موانعی که باعث می‌شوند بانک‌های ایرانی نتوانند به نظام مالی جهان متصل شوند نشان می‌دهند که آمریکا و اتحادیه اروپا نتوانسته‌اند (!) به طور کامل به تعهداتشان تحت «برجام» عمل کنند.

در حالی که چهار ماه از اجرایی شدن توافق هسته‌ای ایران و گروه 5+1 موسوم به «برجام» می‌گذرد، بانک‌های بزرگ اروپایی کماکان تمایلی برای انجام تراکنش‌های مالی مربوط به ایران ندارند. نشست «جان کری»، وزیر خارجه آمریکا با مقام‌های بانکی اروپا، کمکی به رفع این معضل نکرده و آنها دیپلمات آمریکایی را به مطرح کردن اظهارات ضد و نقیض درباره از سرگیری روابط با ایران متهم کرده‌اند.

«سیف» که روز پنجشنبه در حاشیه کنفرانس لندن با روزنامه انگلیسی «گاردین» گفت‌وگو می‌کرد گفت که لازم است دولت‌های غربی حرف‌هایشان را به عمل تبدیل کنند و نقش فعال‌تری در ضمانت به بانک‌ها برای در امان ماندن از گزند جریمه‌های سنگین واشنگتن در صورت بازگشت به ایران بازی کنند.

وی گفت: «بعضی از مقام‌های غربی، اعلانیه‌های مثبتی منتشر کرده‌اند، اما بانک‌ها نیاز به ضمانت‌های ملموسی دارند مبنی بر

اینکه از ادعاهای بی‌پایه (نقض تحریم‌ها) مصون خواهند بود.»

پیش از این روز پنجشنبه «جاستین واکر»، مدیر جرائم بانکی «انجمن بانکداران انگلیس» در مصاحبه‌ای با «رویترز» به انتقاد از عدم همکاری واشنگتن با مقام‌های بانکی اروپایی برای از سرگیری رابطه با ایران پرداخت و گفت که در دیدار «جان کری»، «هیچ سندی که به ما ضمانت بدهد، ارائه نشد.»

پیش از این هم خبرگزاری «آسوشیتدپرس» در گزارشی آشکار کرده بود که وزارت خزانه‌داری آمریکا به دلیل آنکه نمی‌خواهد در زمینه تحریم‌های غیرهسته‌ای علیه ایران نرمش به خرج دهد، از ارائه توضیح کتبی برای شرکت‌ها و بانک‌های اروپایی درباره مبادله با ایران امتناع می‌ورزد.

«سیف» در مصاحبه با گاردین گفت: «بانک‌ها به ضمانت نیاز دارند، حتی اگر این به معنی بازنویسی دستورالعمل‌ها یا تجدیدنظر در مقررات باشد یا دادن ضمانت‌های کتبی به بانک‌ها.»

وی اضافه کرد: «تا زمانی که طرف‌های غربی به طور کامل به تعهداتشان تحت برجام عمل نکنند، ما شاهد تغییر واقعی در روابط بانکی‌مان نخواهیم بود.»

«سیف» همچنین تصریح کرد که بانک‌های انگلیسی نظیر مؤسسه مالی و بانکی بریتانیایی «لویدز بانکینگ گروپ» و «رویال بانک اسکاتلند»، از ارائه خدمات اتاق پایاپای به بانک‌های همتای ایرانی خود خودداری ورزیده و در مسیر بازگشایی شعب این بانک‌ها در لندن مانع‌تراشی کرده‌اند.

رئیس بانک مرکزی ایران گفت: «انتظار اول ما از انگلیس، کمک‌رسانی است تا بانک‌های ایرانی بار دیگر بتوانند در لندن فعالیت کنند.»

«گاردین» نوشته انگلیس می‌تواند در برخی حوزه‌ها به عادی شدن روابط بانکی با ایران کمک کند. ایران خواستار حذف از لیست سیاه کشورهای بدون همکاری در «کارگروه اقدام مالی»، نهاد بین‌المللی مبارزه با پولشویی است.

رئیس بانک مرکزی ایران گفت: «ایران به دلایل سیاسی در این فهرست قرار گرفت و اکنون برای خروج از آن به تصمیم سیاسی نیاز دارد.»

وی اضافه کرد که ایران طی سال‌های تحریم، علی‌رغم در اختیار داشتن پول کافی، قادر به بازپرداخت برخی از بدهی‌هایش به عرضه‌کنندگان برون‌مرزی‌اش نبود.

«سیف»، به علاوه اضافه کرد که محدودیت‌ها در زمینه دسترسی ایران به نظام دلار مسائل عدیده‌ای برای ایران، حتی در موارد عدم رد و بدل دلار، ایجاد کرده است.

وی گفت: «اگر ما بخواهیم ریال عمان را به یورو تبدیل کنیم، نیازی به دلار نداریم، اما نظام (مالی) به گونه‌ای طراحی شده که این پول باید اول به دلار تبدیل شود و بعد به یورو. آنها باید راهی برای حل این مشکل پیدا کنند.»